

Univers spiritual

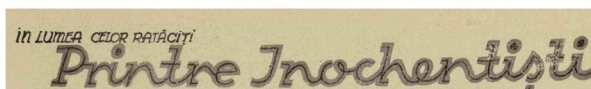
vineri, 5 decembrie 2014

Printre Inochentiști

Printre Inochentiști

Icoană inochentistă

Despre mine

prot. Ioan Lisnic

G+ Urmărește 28

Vizualizați profilul meu complet

Arhivă blog

► 2016 (13)

► 2015 (168)

▼ 2014 (243)

▼ decembrie (31)

Cuvântul Sf. Ioan Gură de Aur la 1 Ianuarie, ziua ...

Constituția sovietică și decretele din 1918 față d...

Colonizarea Basarabiei

Anterioritatea românilor în Transnistria. Dovezi i...

România și Ucraina de Zamfir C. Arbure

Cetatea Hotinului

SF. IERARH DOSOFTEI – MARE CĂRTURAR ȘI PĂSTOR DUHO...

Semnul fiarei va fi pus pe cei, care conștient se ...

Așezările omenești în Basarabia moldovenească

Din cultura națională în Republica Moldovenească a...

Din cultura națională în Republica Moldovenească a...

Publicațiuni basarabene de interes istoric

Din istoria bisericii "Sf. Arhangheli Mihail și Ga...

Sfântul Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, Fă...

Raporturile moldo - turcești.Pierderea Basarabiei

Basarabia în cadrul Istoriei Românilor.Denumirea B...

Tipografia Seminarului din Blaj (II)

Tipografia Seminarului din Blaj (I)

CEL MAI CURAT ADEVĂR ÎL DOVEDEȘTE CREDINȚA ÎN DUMN...

Sfântul Apostol Andrei - propovăduitor al Evanghel...

Credința strămoșească și cultura

Cine n'a colindat plaiurile basarabene, cu urechea aplecată la inimile fraților noștri moldoveni. buni, blânzi și lesne crezători, nu poate înțelege nici pe departe prăpădul — trupesc și sufleteș — pe care-l deslănțue sectele religioase.

O lume întreagă de rătăciți încearcă să clatine și să pângărească ceea ce avem mai scump: credința strămoșească; iar o altă lume de șarlatani, escroci sau pușcăriași exaltă și exploatează rătăcirile în folosul lor și al dușmanilor Neamului nostru.

Sectele s'au înmulțit ca puii de năpârcă. Unele, mai ciudate și mai primejdioase decât și le-ar putea închipui cineva, sapă adânc la temelii credinței noastre și a ordinii în Stat. În cloaca lor blestemată aventurierii folosesc mijloace condamnate de oameni și de Dumnezeu: desfrâul, viciul, beția.

O călătorie în Basarabia mi-a îngăduit să cunosc în bună parte opera nefastă a acestor secte care macină credința atâtor suflete nevinovate, otrăvesc atâtea minți și distrug atâtea trupuri.

De aceea voi încerca să po-

La capătul unei „hrube“, ceva despre inochentism

vestesc toate câte le-am văzut și auzit pe meleagurile basarabene, „în lumea celor rătăciți“.

I

La Chișinău, într'o dimineață de toamnă.

Sorbeam liniștit ceaiul, când un vechi prieten, pe care-l rugasem să mă informeze cu tot ceea ce știe despre „sectanți“, îmi aduse o știre senzațională:

— Chiar acum autoritățile au descoperit o peșteră inochentistă...

— Peșteră?

— Da, peșteră — așa se numește locul subteran în care ciudații inochentiști oficiază „slujba“. Adică... orgiile, cu vin și cu femei...

Ca să mă încredințeze și mai mult, adaogă amănuntul că este vorba de o peșteră inochentistă descoperită de organele polițienești pe moșia **Botonica** a d-nei E. C., și că s'au și făcut 12 arestări...

națională în Basa...

Credința strămoșească și cultura națională în Basa...

Printre Inochentiști (V)

Printre Inochentiști (IV)

Printre Inochentiști (III)

Printre Inochentiști (II)

Printre Inochentiști

Activitatea editorială a Î.P.S. Mitropolit Tit Sim...

INTRAREA MAICII DOMNULUI ÎN BISERICĂ

Cetatea Albă (1931)

Monumente românești la Istanbul

- ▶ noiembrie (30)
- ▶ octombrie (31)
- ▶ septembrie (30)
- ▶ august (31)
- ▶ iulie (31)
- ▶ iunie (30)
- ▶ mai (29)

— Doisprezece... apostoli.
— Mai curând doisprezece diavoli
cu chip de om...

„PACATUEȘTE ȘI ȚI SE VA
IERTA“!

— M'ar interesa să cunosc „tainele“
acestor inochentiști, despre care, este
drept, am auzit lucruri de necrezut...
— **Inochentismul** este într'adevăr

cea mai groaznică și mai josnică ră-
tăcire. În cursul investigațiilor d-tale,
te vei convinge de un lucru cu totul
ciudat: sub masca unei erezii reli-
gioase se ascunde desfrâul fără mar-
gini, beția, viciul...

Orgiile inochentiste sunt pagini de
roman, pe cât de **senzațional** pe atât
de **adevărat**! Aventurierii care exploa-
tează misticismul sătenilor afișează
pretutindeni **DEVIZA** acestei ciudate
secte: „PACATUEȘTE ȘI ȚI SE VA
IERTA“!

Fără-de-legile acestor oameni au
mers atât de departe încât au permis
ca din mijlocul lor să se ridice un a-
devărat **Rasputin al Basarabiei**, des-
pre care s'a dus vestea în toată țara.

— Așa dar un „Rasputin“ în carne
și oase...

— Il vei cunoaște și d-ta în cursul
investigațiilor. Este acel pretins
„Sfânt Nicolae“ — îndeajuns de cu-
noscut autorităților noastre, „mâna
dreaptă“ a faimosului „Tatunia“, șe-
ful suprem al inochentiștilor de la
noi... „Sfântul“ îți va putea povesti
multe, pentru că, după câte știm, pare
să fi renunțat, cel puțin pentru mo-
ment, la inochentism... Dar cine știe!
Ritualul inochentist este **secret**... A-
deptii și adepții se adună în subte-
rane, în „peșteri“ bine ascunse, unde
ridică temple și unde practică toate
fără-de-legile!...

— Mi s'a spus că ravagiile acestei
secte sunt groaznice, nu numai sub

raportul credinței strămoșești și al ordinei în Stat, dar deopotrivă și sub raportul fizic: sifilisul, alcoolismul, nebunia, singurele... daruri... inochentiste...

— Este și firesc. Când vei cunoaște mai deaproape „ritualul“ acestor rățăciți, vei vedea că, în chip firesc, oamenii aceștia nu pot scăpa de niciunul din aceste blesteme. De altfel toți inochentiștii arestați, examinați de medici, au fost găsiți sifilitici și alcoolici! Apoi, o vizită la Casa de alienați dela Costiugeni te poate convinge că cei mai mulți „pensionari“ sunt maniaci sectanți — victime ale sifilisului sau alcoolismului...

Prietenul îmi povestește apoi, nenumărate întâmplări din viața acestor „sectanți“ care, cu toată străduința și supravegherea autorităților, izbutesc să facă prozeți...

— Unele — adăogă prietenul între două înghițituri de ceai — m'au pasionat într'atât încât umblam zile și săptămâni dearândul înfrigorat de ceea ce descopeream în fiecare zi...

— Atunci m'ai putea ajuta și pe mine, în ancheta pe care o întreprind?

— Desigur. Ceva mai mult. Ți voi recomanda și câțiva cunosători ai „problemei“, foști inochentiști, readuși de preoți pe calea credinței noastre ortodoxe.

*

Intr'o mahala dela periferia unde locuiește un fost inochentist.

Un gospodar care, păcătuiind în rândurile inochentiștilor, își răscumpără greșala luptând astăzi contra acestora, pe care-i socotește cu drept cuvânt, „dușmani ai Neamului“.

La început omul m'a privit cu desulă bănuială. Apoi, când s'a incredințat că sunt unul dintre aceia care urmăresc isprăvile inochentiste în scopul unic de a rupe masca acestor șarlatani, a început să-mi povestească propria-i pățanie și să-mi făgăduiască să mă ajute în toate investigațiile proiectate.

În timpul povestirii, apărură o femeie care purta la piept una din acele cruciulițe caracteristice inochentiștilor. Femeia păru cu totul nedumerită de spovedania sotului.

Omul încercă să-i risipească teama, explicându-i motivul spovedaniei.

— Nevastă-mea, — adăogă Ivan Inochentisul — v'ar putea povesti și mai multe, de vreme ce a fost chiar în mânăstirea de unde a pornit inochentismul.

— Ai fost la mânăstirea Balta, în Ucraina ?

— Da. De acolo am și crucea. Am fost de mult, de când moldovenii mergeau cu miile la blagoslovenia Sfântului Inochentie...

— Desigur mai ești și astăzi inochentistă...

— Păzească Dumnezeu... Am păcătuit și mai greu, crezând că în mijlocul sectanților mă voi mântui de păcate.

N'aș mai vrea în viața mea să mai aud de așa ceva. Numai la gândul că am fost cândva inochentistă, că am pângărit credința strămoșilor mei moldoveni, mă cutremur...

— Totuși cineva te-a îndemnat să urmezi tagma blestemată?

— Prostia noastră, domnule. Mergeam ca oile, mănate de Necuratul. Sate întregi mergeau la mânăstirea „moldovenilor“, Balta, unde „Sfântul“ — și el moldovan, — făcea felurite minuni... Era atâta norod, încât așteptai cu lunile până să-ți vină rândul să te apropii.

— Și ce minuni săvârșea ?

— Vindeca bolnavi, mântuia păcătoși și ne spunea, fiecărui în parte, păcatele...

— Și d-tale ți-a spus ?

— Mi-a spus. Păcătuisem înainte de măritiș și...

— Dar în „peșterele“ dela noi ai fost ?

Femeia aplecă ochii, rușinată ; apoi, după câteva clipe de ezitare, răspunse :

— Am fost. Dar mi-i groază să-mi mai aduc aminte... Eram oarbă și Dumnezeuul părinților mei îmi luase mințile. Altfel nu pot tălmăci rătăciră mea de atunci...

— Te-aș ruga să-mi spui dacă la „slujbele“ din subterane, inochentiștii beau vin, rachiu...

Femeia zâmbi cu înțeles. Apoi :

— Și încă cât ! În toate peșterile,

poliția și jandarmii au găsit butoaie cu vin și rachiu. Intr'o peșteră se găsesc din belșug două lucruri : vin și tămâie...

— Dar tămâie pentru ce ?

— Pentru că oamenii amețiți de băutură, în fumul gros de tămâie nu se mai văd unii pe alții... Păcatele trupești se săvârșesc devalma, fiecare fiind transportat cu mintea într'o altă lume... De aceea, în toate „hrubele“ veți găsi fum gros de tămâie...

— Și orice inochentist participă la asemenea blestemății ?

— Nu. Numai cei „încercați“, în care „Șeful“ are **toată** încrederea. În special „surorile novice“, care pot primejdui ascunzătoarea și cei „slabi de inger“, cari n'au încă destulă tărie inochentistă, așteaptă în „casele de rugăciuni“ din locuințele diferiților săteni...

Femeia ne povesti apoi câteva din practicile „rituale“, îndeajuns de scandaloase — unele, aproape de necrezut.

— Și, totuși, continuă femeia, toate acestea sunt adevăruri crude. Dacă basarabeni noștri le-ar cunoaște în toată goliciunea, multe suflete ar putea fi salvate dela peirea sigură...

— Ceeace este însă și mai dureros, — interveni Ivan — e faptul că părinții inochentiști își nenorocesc și copiii, pe care-i fac de mici inochentiști... Copiii, devenind mari — dacă pot scăpa de boli — devin maniaci pe jumătate nebuni. Așa îmi amintesc de Sava Șoimu din Vârtejeni, cel care a colindat cu icoană în spate toată Basarabia, anunțând... „sfârșitul pământului“, Sava era copil de inochentist, crescut în fanatismul sectei. Cuttoreând satele pentru a vesti „sfârșitul pământului“ el făcea în realitate propagandă inochentistă pe față.

Bietul Sava! Ispășea păcatele părinților, și ei pedepsiți de cine știe ce blestem!

*

În seara aceleasi zile, așteptând pe Ivan Inochentistul, bunul meu informator — am putut afla, la o altă margine a Chișinăului, de isprava unor preoți caterisiți și a unui alt fals preot. În cârciuma unde-l așteptam pe Ivan, câțiva bărbați și câteva femei discutau cu aprindere cazul „Preotului Stetchievici“ „care grăește așa de frumos“ și pe care autoritățile bisericesti nu-l lasă să slujească. Din convorbirile atât de sgomotoase am putut desprinde că este vorba de acei adversari ai îndreptării calendarului ortodox, pe care-i agită Stetchievici, Poliacov, Binetzki — pretinși preoți, apărători ai „vechei credințe“.

Sosind și prietenul meu Ivan, m'am putut documenta și mai bine asupra grupului de eretici: erau câțiva „stiliști“ — o altă sectă — care făceau apologia „preoților“ pedepsiți de biserica noastră ortodoxă.

— Ceeace este și mai curios — spuse Ivan — e faptul că acest Stet-

chievici nici nu-i măcar preot, contra căruia autoritatea bisericească ar putea lua o măsură.

E un aventurier, hirotonisit preot de un alt aventurier, un pretins episcop Serafim, pe care autoritățile noastre l-au tolerat acum câțva timp la noi. Aceștia zăpăcesc și mai mult mințile slabe ale unora dintre noi. Îi auzi cum vorbesc? Cel dintâi propagandist inochentist îi recoltează în tagma lui, pentru că opera criminală a acelor pretinși preoți a isbutit să le cîntească credința în care s'au născut și au crescut.

— Și nu se pot lua măsuri contra unor asemenea oameni?

— Dumnezeu știe... Autoritățile de aci sunt neputincioase. Se pare că ereticii aceștia au Sfinți la Ierusalim, care-i ocrotesc.

— Poate că n'au indostulătoare dovezi...

— Cum să nu aibă! Oamenii aceștia au case de rugăciuni în care se adună sute și sute de „adepti”. Sunt mulți săteni din județ, care vin anume pentru aceasta. I-am văzut și eu intrând în casa pretinsului „Popă Poliacov” din strada Leova.

Intr'un târziu, „stiliștii”, părăsiră cârciuma. Unul singur, căruia probabil rachiul îi atârname plumb de picioare, ațipise cu capul răzimat de perete.

Cârciumarul intrucâtva jenat de spectacolul pe care-l văzusem, încercă să-mi explice că „oamenii, la un pahar cu vin, și-au vărsat necazul”, dar că în fond „sunt oameni de treabă”...

— Dacă toți oamenii ar fi așa „de treabă” cum sunt aceștia — interveni Ivan — ar fi vai de capul nostru, al basarabenilor. Noroc că mai avem destui oameni cu mintea întreagă, care rezistă acestor încercări de a semăna răsmerița și necredința...

*

In cursul aceleași nopți, făcurăm un întreg plan de investigații pentru a pătrunde în centrele inochentiste.

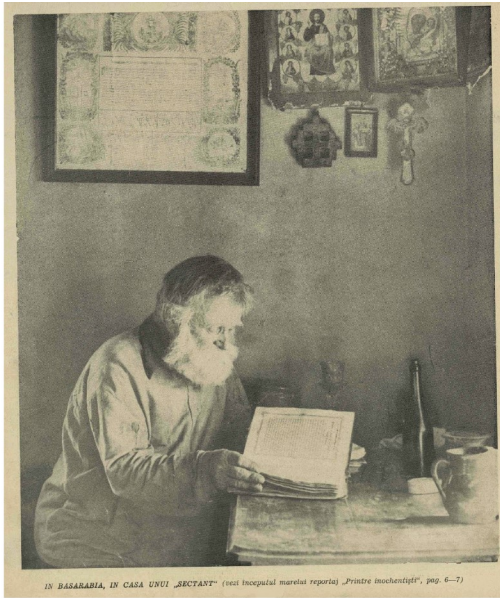
— Va trebui să mergem mai întâi în județ, în satele unde sunt sigur că se găsesc inochentiști. Vei putea vorbi în voie, deși ei vor tăgădui vre-un amestec în „slujbele din hrube”. Îți vei putea face o idee de ceea ce pot reprezenta, sufletește, asemenea rățăciți. Cât pentru identificarea peșterilor, este mult mai nemerit să mergem împreună cu reprezentanții autorităților, cari au și ordine pentru distrugerea unor asemenea „temple subterane”.

— Jandarmii și poliția au distrus până acum destule. Dar inochentiștii fanatici sapă altele, așa că este cu neputință să nu găsești una...

— Asemenea incursii sunt și primejdioase...

— Au fost cazuri în care inochentiștii înarmați cu furci și topoare au atacat și pe jandarmi.

Dar luați prin surprindere, nu pot face nimic... Eu te însoțesc bucuros, cu atât mai mult cu cât știu cum fac inochentiștii din peștere, „recunoașteri”.

IN BASARABIA, IN CASA UNUI „SECTANT” (scris Iniocpalul marelui reportaj „Printre inochentiști”, pag. 6-7)

Spedeania unuia care a fost cândva „în lumea celor răătăcîți”

De vorbă cu sătenii basarabeni, în preajma unui centru inochentist (Foto St. Ignat)

In „templele” din peșterile inochentiste, autoritățile au confiscat cruce, cărțile și icoanele pângărite de adepții acestei ciudate secte

Publicat de [prot. Ioan Lisnic](#) la 15:08

 +2 Recomandă acest material pe Google

Niciun comentariu:

Trimiteți un comentariu

Introduceți comentariul dvs...

Comentați ca:

Publicați

Previzualizați

[Postare mai nouă](#)

[Pagina de pornire](#)

[Postare mai veche](#)

Abonați-vă la: [Postare comentarii \(Atom\)](#)

Blogosfera Creștină Ortodoxă

Șablonul Picture Window. Un produs [Blogger](#).